

Branislav.

Branislav je dečko,
dečko in junak!
Kje je pač na svetu
njemu kdo enak?

V hlačah je že davno —
to se zna,
hlačke pa imajo
žepa dva.

Branislav naš dečko,
dečko in junak
v žepih nosi skrito
pipo in tobak.

»... Joj! Tobak in pipo? !
Ali res?
Smrtni greh, ki vpije
tjakaj do nebes! ...«

Bogec mu odpustil
ta bo greh,
saj smo rekli le za
šalo in za smeh!

Pipe in tobaka — glejte —
v žepih ni,
lahkoverneži ste, bralci
mali vi!

V enem žepu skriva
dečko počen groš,
da si ptiče volne
kupi zvrhan koš.

V drugem pa se kisa
in jezi bav-bav;
Branislav junaček
v žepek ga je dal.

Anica.

Deca šeta . . .

Deca šeta po livadi,
šeta — spredaj tri, tri zadi,
in metulji se trijé
z deco pisani love.
Prvi krila ima zlata —
deca sreče je bogata.
Drugi nožke ima zlate —
deca k radosti gre v svate.
Zlate tretjega oči —
k deci božji raj hiti.

Deca šeta po livadi,
z njo gredo krilatci mladi,
spred trije, trije so zadi . . .

Jos. Vandot.